

CĂTRE,
TRIBUNALUL CLUJ

Subsemnatii -
-

în calitate de studenți masteranzi ai UBB Cluj

Având domiciliul de corespondență ales în Cluj-Napoca,
, prin mandatar convențional avocat Letiția Mihaela MORAR și
avocat MIKOLT KAPCZA, formulez subsecvența

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

În contradictoriu cu

1. UNIVERSITATEA BABES BOLYAI -prin reprezentanții legali
Ambii pârâți cu sediul în Cluj-Napoca, str. M. Kogălniceanu, fax 0264591906
2. SENATUL UNIVERSITĂȚII BABES-BOLYAI

*Solicitându-vă ca prin hotărârea pe care o veți pronunța în cauză să dispuneți
anularea Hotărârii nr 93/29.07.2021 emisă de Senatul UBB privind începerea anului
universitar 2021-2022.*

CONSIDERENTE

În fapt, analizând conținutul Hotărârii, observăm că aceasta este adoptată cu încălcarea prevederilor normative care instituie functionarea Senatului UBB și prerogativele sale.

In egală măsură, hotărârea este complet nemotivată și nu conține nicio referire la o minimă bază factuală care să susțină măsurile adoptate, ceea ce conduce în mod expres la nelegalitatea acesteia.

Urmează așadar să expunem punctual motivele de nelegalitate:

1. Încălcarea dispozițiilor normative din Anexa 14 din Carta UBB Regulamentul de Organizare și Funcționare a Senatului UBB Cluj Napoca - aprobat prin Hotărârea Senatului nr 17.903/14.12.2020 (Regulament)

Actul administrativ al cărei revocare o solicităm a fost adoptat de către Senatul UBB în cadrul ședinței extraordinare on line din data de 29 iulie 2021.

Conform **art 28 alin 2 din Regulament**- ședințele, fie ele ordinare, fie extraordinare, se pot desfășura on line, pe o platformă care permite înregistrarea

audio video – sens în care solicită instanței de judecată, solicităm în probatiune a se **depune înregistrarea audio-video a ședinței în care s-a adoptat acest act.**

În temeiul **art 30 alin 1** din Regulament coroborat cu prevederile alin 3 – ședințele extraordinare pot fi convocate de Presedintele Senatului, de înlocuitorul sau din cadrul Biroului Senatului, de Rector sau de 1/3 din membrii Senatului.

Conform **art 32 din Regulament** - convocarea se face cu 48 ore înainte de ședință și nu mai tâziu de 7 zile de la înregistrarea solicitării – fiind de asemenea necesar ca în cadrul necesar a se face dovada modalității de convocare.

Totodată, **art 33** impune ca anunțul privind convocarea ședinței către senatori, să fie înaintat prin e-mail acestora. De asemenea, conform art 34 alin 1 – se impune nu doar efectuarea convocării, dar și informații privind documentele ce urmează a fi dezbătute în cadrul ședinței necesare – este necesar a se face dovada comunicării cu toți senatorii.

Conform **art 35** – cvorumul este de 2/3 din totalul Membrilor Senatului, urmând a se verifica conform **art 55** procesului verbal de ședință – cu menționarea nominală a tuturor membrilor prezenți. Aceasta întrucât, în temeiul **art 36 alin 1** – senatorii au obligația de a se înscrie la ședință, conform alin 2, lipsa fiind necesar a fi justificată de către senatori.

Este necesar a se verifica modalitatea de adoptare a prezentei hotărâri în acord cu prevederile **art 38**, fiind necesară majoritate simplă a membrilor prezenți.

Situația votului trebuie verificată conform **art 58 alin 2**, prin extrasul de pe platforma utilizată în acest sens, în acord cu prevederile menționate, fiind necesară și **depunerea procesului verbal prevăzut de art 59 alin 2 din Regulament.**

Vă rugăm să aveți în vedere că, în egală măsură, se impune legalitatea procedurii de sesizare a Senatului în vederea luării unei hotărâri.

Conform **art 40**, aceasta poate fi realizată:

- a) de către Rector sau Consiliul de Administrație,
- b) de către persoana sau entitatea interesată
- c) din oficiu, pe baza propunerilor Biroului senatului sau Senatorilor

În temeiul **alin 2 a art 40**, adoptarea hotărârilor cu caracter normativ se poate face numai după obținerea avizului consultativ al Consiliului de Administrație. Or, **din preambulul actului normativ astfel adoptat nu rezultă obținerea avizului acestei entități.**

Mai mult, conform **art 42** – *Proiectele de act normativ cu impact major asupra activității academice vor fi supuse, după transmiterea lor de către inițiator, unei proceduri de consultare publică.*

Conform **alin 2** – *procedura prealabilă presupune afișarea lor timp de 10 zile într-o secțiune dedicată a paginii web a Senatului, membrii Senatului având posibilitatea să formuleze observații pe marginea lor.*

O atare hotărâre cu un impact urias asupra activității academice nu a fost astfel precedată de procedura prealabilă obligatorie, lipsa acesteia constituind, *pe se*, un motiv de nulitate a actului administrativ adoptat în aceste condiții.

2. În ce privește lipsa motivării

Motivarea actului administrativ presupune indicarea în cuprinsul acestuia a temeiurilor de fapt și de drept pentru care se adoptă o anumită măsură.

Deși nu există dispoziții legale exprese cu privire la forma în care trebuie emise actele administrative, atât în doctrină cât și în practica instanței supreme s-a reținut, în mod constant, că motivarea reprezintă o obligație generală, constituțională, aplicabilă oricărui act administrativ. Ea este o condiție de legalitate externă a actului, care face obiectul unei aprecieri *in concreto*, după natura acestuia și contextul adoptării sale. Obiectivul său este prezentarea într-un mod clar și neechivoc a raționamentului autorității emitente a actului.

Motivarea urmărește o dublă finalitate. În primul rând, ea îndeplinește o funcție de transparență a procedurilor administrative în profitul cetățenilor care vor putea astfel să verifice dacă actul este sau nu întemeiat, iar în al doilea rând, ea permite instanței de contencios administrativ să exercite controlul de legalitate asupra actelor administrative.

Jurisprudența este așadar clară și constantă sub acest aspect: „atât temeiul de drept, cât și temeiul de fapt trebuie cuprins explicit în act, pentru ca persoanele interesate să poată combate

*cele reținute de către autoritatea publică, iar instanța să înțeleagă care este situația de fapt care a determinat luarea măsurii și, analizând argumentele părților și probele administrate, să poată decide dacă aceasta se confirmă sau nu, sau, după caz, în ce măsură se confirmă*¹.

Mai mult, autoritatea publică este obligată a indica în cuprinsul actului administrativ care sunt faptele concrete care au determinat luarea măsurii.

În acest sens, nemotivarea actului administrativ reprezintă o cauză de nulitate a acestuia, întrucât obligația motivării actului reprezintă o cerință de legalitate, acceptată atât pe plan intern, cât și la nivel comunitar, constituind o garanție împotriva arbitrariului puterii publice, impunându-se mai ales în cazul actelor prin care se suprimă drepturi sau situații juridice individuale și subiective.

„Motivarea unei decizii administrative nu poate fi limitată la considerente legate de competența emitentului ori la temeiul de drept al acesteia, ci trebuie să conțină și elementele de fapt care să permită destinatarilor să cunoască și să evalueze temeiurile deciziei”².

Mai ales că suntem în situația în care, prin acest act administrativ se restrâng drepturi esențiale, precum dreptul la educație, dar și dreptul la sănătate mentală a studenților privați de mediul universitar prin prevederile discriminatorii, chestiuni juridice cu privire la care vom reveni pe parcursul prezentelor considerente.

Motivarea unei decizii administrative nu poate fi limitată la considerente legate de competența emitentului ori la temeiul de drept al acesteia, ci trebuie să conțină și elementele de fapt care să permită, pe de o parte, destinatarilor să cunoască și să evalueze temeiurile deciziei, iar pe de altă parte, să facă posibilă exercitarea controlului de legalitate (CURTEA DE APEL BUCUREȘTI, SECȚIA A VIII-A

¹ Decizia civilă nr. 881/15.07.2020 pronunțată de Curtea de Apel Cluj, <http://rolii.ro/hotarari/5f28bbc6e49009440c00003a>

² Decizia civilă nr. 2973/10.09.2012, Curtea de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, <https://lege5.ro/Gratuit/gm3tqnzxgq/nemotivarea-actului-administrativ-de-eliberare-din-functia-publica-cauza-de-nulitate>

CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DECIZIA CIVILĂ
NR.2973/10.09.2012, DOSAR NR. 4291/87/2011).

Sub aspectul motivării actului administrativ, Curtea Europeană de Justiție a reținut că motivarea trebuie să fie adecvată actului emis și trebuie să prezinte de o manieră clară algoritmul urmat de instituția care a adoptat măsura atacată, astfel încât să li se permită persoanelor vizate motivarea măsurilor și de asemenea, să permită instanțelor efectuarea revizuirii actului, insuficiența motivării sau nemotivarea atrăgând nulitatea.

În același sens, în cauza C 509/1993 s-a reținut că o detaliere a motivelor este necesară și atunci când instituția emitentă dispune de o largă putere de apreciere întrucât motivarea conferă actului transparență, putându-se verifica în acest fel dacă actul este corect fundamentat.

Or, este cert că, în speța de față, instituția emitentă a actului supus anulării dispune de o putere de apreciere absolută în luarea măsurilor care restricționează drepturi fundamentale, pe o perioadă indefinită, în lipsa oricărei transparente, a oricărui fundament, a oricărei transparente

Ne aflăm așadar în situația unui veritabil *exces de putere*, astfel cum acesta este definit de art. 2 lit n) din Legea contenciosului administrativ, dat fiind faptul că o atare masura stabilită unilateral și instituită în sarcina noastră de pe poziția dominantă a autorității publice, prin însăși depășirea atribuțiilor sale, prin încălcarea normelor de drept.

În același sens s-a pronunțat și Curtea de Apel Suceava (C.A. Suceava, Dec. nr.929/2017), care a arătat că una din condițiile *ad validitatem* ale actului administrativ o constituie motivarea acestuia, ca manifestare unilaterală de voință a emitentului, motivarea actului având menirea de a "*evita dobândirea unei puteri discreționare de către autoritatea administrativă în absența oricărei argumentații de legalitate și oportunitate*".

Dreptul la educație și obligativitatea ei este prevăzută prin art 14 din Carta drepturilor fundamentale ale UE. Or, a anihila într-o atare maniera, prin hotărârea unui organism local, dreptul la educație, la învățatura, instituit și garantat prin acte juridice esențiale precum cele învederate, reprezintă nu doar o încălcare a proporționalității, dar un motiv de nelegalitate efectivă.

În acest sens, înțelegem să evocăm statuarile Curtii Constitutionale a României, care a admis în 06.05.2020 excepția de neconstituționalitate și a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență este neconstituțională, în ansamblul său tocmai avându-se în vedere că acest act normativ a creat o vădită disproporție între măsurile excepționale impuse de gestionarea stării de criză și afectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor.

Deși astfel cum invederam, Deciziei CCR nr 157/13.05.2020 consacra interdicția legiuitorului delegat de a afecta prin ordonanțe de urgență drepturi și libertăți fundamentale, ne regasim în situația mult mai gravă, în care aceste dreptul fundamental la educație și sănătate mentală sunt restricționate prin acte normative cu caracter inferior ordonanțelor de urgență, și, în mod surprinzător, printr-un act administrativ al unei instituții publice pentru care respectarea dreptului la educație trebuie să fie esențială.

3. Actul încalca principiul nediscriminării

A dispune funcționalitatea actului educațional în aceste condiții discriminatorii reprezintă în mod cert o dovadă a lipsei de proporționalitate de care a dat dovada organul administrativ care a adoptat prezenta decizie, de orice lipsa de raționament logic, sanitar, care ar fi putut sta la baza unei atare decizii, adoptând o hotărâre în avans, fără nici o justificare de natură sanitară.

Aceasta înseamnă a încălca grav principiul nediscriminării și egalității instituit prin **art 2 alin 4 din Legea educației naționale**: *Statul asigură cetățenilor României drepturi egale de acces la toate nivelurile și formele de învățământ preuniversitar și superior, precum și la învățarea pe tot parcursul vieții, fără nicio formă de discriminare.*

Sediul general al materiei privind discriminarea este dat de Ordonanța nr. 137/2000 care privește regulile după care se pun în aplicare principiile statului de drept, respectarea dispozițiilor constituționale.

Emitentul acestui act normativ, Senatul UBB, înțelege să facă deosebiri între categoriile de studenți prin prisma opțiunii de a se vaccina, restricționând grav dreptul la educație a persoanelor nevaccinate. Aceasta în condițiile în care, **potrivit însăși strategia de vaccinare împotriva Covid 19, aprobată prin HG nr 1031/2020, în care vaccinarea este voluntară, deci neobligatorie.** Dincolo de aspectul general benefic al vaccinului, foarte multe persoane din cauza convingerilor religioase sau a stării de sănătate nu pot recurge la măsura vaccinării și prin urmare sunt excluse de la toate activitățile educaționale.

Mai mult decât atât, nu s-a dovedit că vaccinarea reprezintă o modalitate absolută de transmitere a acestui virus, urând a efectua o adresă către DSP și INSP în vederea comunicării situației exacte a persoanelor vaccinate și infectate cu Covid 19.

Nici testarea nu poate reprezenta o variantă viabilă, având un caracter extrem de costisitor, mai ales ca actul normativ are în vedere și situația cazurilor în cămine.

Avem în vedere salariul mediu net în România de aproximativ 3.500 de lei, fără să vorbim de venitul minim pe economie și de faptul că există familii care nu au nici măcar acest venit, testarea pentru a putea participa la actul educațional universitar reprezintă în acest caz un deziderat de neatins. În situațiile încadrării în regimul cu taxă, situația este și mai dramatică.

De altfel, nici situația testării nu are un caracter sigur sub aspect epidemiologic, fiind deja de notorietate că testele pot indica situații de fals pozitivitate/negativitate, și în această situație fiind necesară înaintarea unei adrese către DSP și INSP.

Art 4 din Hotărâre, care prevede cazarea *in regim special* a persoanelor care nu pot fi vaccinate din rațiuni medicale, reprezintă o situație de discriminare absolută, creând o enclavă la nivelul căminelor, cu efectul stigmatizării grave a studenților care se vor caza în aceste condiții, cu efecte serioase asupra imaginii acestora și sănătății lor mentale, deja afectate de un an jumătate de privare a unui act educațional efectiv.

Astfel, art. 34 din Constituție prevede că dreptul la ocrotirea sănătății este garantat, statul fiind obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei sau sănătății populației iar organizarea asistenței medicale, controlul exercitării profesiilor medicale și alte măsuri de protecție a sănătății fizice și mentale a persoanei se stabilesc **prin legi**.

Adoptarea unor astfel de constrângeri cu caracter discriminatoriu echivalează cu înlocuirea unei legi în acest sens cu o hotărâre universitară care să ia măsuri privitoare la obligativitatea vaccinării studenților.

Aceste dispoziții din Hotărâre adoptate în regim de putere nu sunt conforme cu Ordonanța 137/2020 și cu Legea 55/2020, deoarece încalcă limitele competenței prevăzute de lege, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, stabilind alte măsuri pentru asigurarea rezilienței comunităților și pentru diminuarea impactului de risc decât cele la care se referă legea realizând o restrângere nejustificată a drepturilor cetățenilor prin depășirea scopului urmărit și propus de protejare a sănătății populației, stabilind discriminatoriu și cu atingerea drepturilor sau libertăților cetățenilor, activități la care pot participa doar o anumită categorie de cetățeni stabilind măsuri care nu sunt proporționale întrucât urmăresc substituirea printr-o astfel de hotărâre a unei legi privind obligativitatea vaccinării.

O atare situație de discriminare a fost transată în mod corect de către **Curtea de Apel Cluj prin SC nr 166/07.06.2021**.

4. În ce privește încălcarea principiului proporționalității

Potrivit art. 9 teza a II-a din OUG nr. 57/2019 „Reglementările sau măsurile autorităților și instituțiilor administrației publice sunt inițiate, adoptate, emise, după caz, numai în urma evaluării nevoilor de interes public sau a problemelor, după caz, a riscurilor și a impactului soluțiilor propuse”.

Astfel, norma legală impune respectarea unui echilibru rezonabil între interesul public pe care autoritatea are obligația să îl reprezinte și drepturile sau interesele legitime private ce pot fi lezate prin conduita administrației.

Jurisprudența CJUE propune trei ținte de atins pentru trecerea testului proporționalității, acestea vizând: caracterul adecvat al măsurii adoptate, necesitatea acesteia și proporționalitatea în sensul său strict.

Aplicabilitatea principiului proporționalității reclamă ca măsurile adoptate de instituții ale Comunității să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru a răspunde obiectivelor urmărite de legislația în cauză, iar acolo unde există posibilitatea de a opta între mai multe măsuri adecvate scopului vizat, alegerea trebuie să se îndrepte către cea mai puțin oneroasă/cea mai puțin restrictivă, iar dezavantajele cauzate nu trebuie să fie disproporționate cu scopul urmărit (Cauza Omega Air Ltd. - cauzele conexe C-27/00 și C-122/00).

Sub acest aspect, în ce privește hotărârea atacată, există o disproporție vădită între măsurile adoptate, și nevoile de interes public ce se urmăresc a fi satisfăcute.

Art 49 din Constituția României consacră **asadar regimul special de protecție a copiilor și de asistență în realizarea drepturilor lor.**

Dreptul la învățatură, reglementat de art 32 din Constituția României, accesul la cultură, reglementat prin prevederile art 33, trebuie avute în vedere în analiza oricărei decizii. Trebuie să se aibă în vedere și dreptul la integritatea psihică a studentului care este inclus în dreptul la viață, drept de asemenea fundamental și care a fost astfel grav afectat de alienarea de mediul universitar, de colegii și profesorii copilului.

Vă rugăm să aveți în vedere în analiza solicitării noastre faptul că aceasta are în vedere înseși **principiile managementului situațiilor de urgență, instituite de art 3 din OUG nr. 21/2004**, care consacră, alături de măsuri de prevenire și protecție a sănătății fizice a persoanelor și respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, cooperarea la nivel național, regional și internațional cu organisme și organizații similare precum și transparența activităților desfășurate pentru gestionarea situațiilor de urgență, astfel încât acestea să nu conducă la agravarea efectelor produse.

În acord cu prevederile **art 4 alin 3 din același act normativ care guvernează starea de alertă**, măsurile dispuse pe timpul acestei stări **trebuie să fie proporționale cu situațiile care le-au determinat, fiind aplicate cu respectarea condițiilor și limitelor prevăzute de lege.**

Crește de asemenea riscul de dezvoltare a unor probleme de anxietate, fiind suprimată relaționarea și contactul cu colegii. Într-o etapă în care studenții sunt în plină dezvoltare a abilităților sociale, necesare pentru reducerea factorilor de risc asociați cu performanțele școlare scăzute și asigurarea sănătății emoționale a viitorilor adulți, *„învățământul online”* nediferențiat și aplicat fără discernământ vine să împiedice acest proces, anihilând dreptul la educație, dreptul la sănătate psihică a studentului fiind grav afectat.

Liberul acces la educație este prevăzut și prin art 14 din Carta drepturilor fundamentale ale UE. Or, a anihila într-o atare manieră, prin hotărârea unui organism local, dreptul la educație, la învățatură, instituit și garantat prin acte juridice esențiale precum cele învederate, reprezintă nu doar o încălcare a proporționalității, dar un motiv de nelegalitate efectivă.

În acest sens, înțelegem să evocăm statuările Curții Constituționale a României, care a admis în 06.05.2020 excepția de neconstituționalitate și a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.1/1999 privind regimul stării de asediu și

regimul stării de urgență este neconstituțională, în ansamblul său tocmai avându-se în vedere că acest act normativ a creat o vădită disproporție între măsurile excepționale impuse de gestionarea stării de criză și afectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor.

Universitatea Babes Bolyai, în calitatea sa de infaptuitor al unui serviciu public, la fel ca și toate entitățile publice care au funcționat de altfel în regim neîntrerupt pe perioada stării de alertă, era obligată, pe parcursul acestor aproape 2 ani academici să găsească soluții eficiente de realizare a actului educațional în acord cu noile norme sanitare și nicidecum nu poate iniția actul educațional în aceste condiții absolut discriminatorii pentru studenții săi.

Mai mult decât atât, în perioada stării de alertă, în privința modalității de desfășurare a activității didactice pot fi dispuse numai măsurile care sunt prevăzute în mod expres în **Legea nr. 55/2020 la art. 38-42**, neputându-se dispune alte măsuri. Nu se pot emite acte administrative prin care să se condiționeze participarea la activitățile didactice care impun prezența fizică a elevilor de vaccinare /testare/trecere prin boală, **deoarece Legea 55 /2020 în baza careia se pretinde a fi adoptat actul atacat nu conține astfel de dispoziții.**

Autonomia universitară – potrivit art. 92 din Legea 84/1995 vizează domeniile conducerii, structurării și funcționării instituției, ale activității didactice de cercetare și finanțare. Ea nu are abilitatea, competența de a interzice accesul studenților înscriși în mod legal la cursuri, încălcând astfel drepturi constituționale ale acestora!

O atare măsură vădit disproporțională are drept efect **anihilarea învățământului ca și prioritate națională, anihilarea misiunii învățământului românesc**

Se omit în mod grav astfel prevederile **Legii nr 1/2011 a educației naționale**, însăși viziunea și misiunea învățământului românesc, consacrate prin **prevederile art 2:**

(1) Legea are ca viziune promovarea unui învățământ orientat pe valori, creativitate, capacități cognitive, capacități volitive și capacități acționale, cunoștințe fundamentale și cunoștințe, competențe și abilități de utilitate directă, în profesie și în societate.

(2) Misiunea asumată de lege este de formare, prin educație, a infrastructurii mentale a societății românești, în acord cu noile cerințe, derivate din statutul României de țară membră a Uniunii Europene și din funcționarea în contextul globalizării, și de generare sustenabilă a unei resurse umane naționale înalt competitive, capabilă să funcționeze eficient în societatea actuală și viitoare.

(3) Idealul educațional al școlii românești constă în dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, în formarea personalității autonome și în asumarea unui sistem de valori care sunt necesare pentru împlinirea și dezvoltarea personală, pentru dezvoltarea spiritului antreprenorial, pentru participarea cetățenească activă în societate, pentru incluziune socială și pentru angajare pe piața muncii.

(4) Statul asigură cetățenilor României drepturi egale de acces la toate nivelurile și formele de învățământ preuniversitar și superior, precum și la învățarea pe tot parcursul vieții, fără nicio formă de discriminare.

(5) Aceleași drepturi se asigură și cetățenilor celorlalte state membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene.

(6) Drepturile prevăzute la alin. (4) sunt recunoscute în mod egal minorilor care solicită sau au dobândit o formă de protecție în România, minorilor străini și minorilor apatrizi a căror ședere pe teritoriul României este oficial recunoscută conform legii.

(7) În România învățământul constituie prioritate națională.

Este asadar cert că o atare forma de invatamant exclusiv on line pentru studentii care nu vor indepli nelegalele conditii, nu poate să asigure misiunea învățământului, de deprindere cognitivă, sociala, de formare a tânărului, pentru a fi integrat in societatea româneasca si in societatea europeană.

Raportat la toate motivele expuse, se impune **anularea în întregime a Hotărârii nr. 93/29.07.2021.**

În drept, textele normative invocate - art. 15, 16, 22, 26, 32, 53 din Constituție.

În probatiune, proba cu inscrișuri, depunerea inregistrării audio-video a sedintei în care s-a adoptat acest act.

În temeiul **art 293 CPC** în mod respectuos vă solicităm a se dispune:

- obligarea paratelor la a face dovada convocării sedintei extraordinare a Senatului, dar si a convocării senatorilor, in acord cu prevederile Regulamentului, mentionate în cuprinsul considerentelor.
- situatia votului hotărârii, conform art 58 alin 2, prin depunerea extrasului de pe platforma utilizată în acest sens, fiind necesară si depunerea procesului verbal prevăzut de art 59 alin 2 din Regulament.
- dovada indeplinirii procedurii de consultare publica in acord cu prevederile art 42
- la data de am depus plângere prealabilă la care nu a venit răspuns.

Cu stimă,

.....prin,

Av.dr. Letitia Mihaela MORAR

Av. Mikolt Kapcza